

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7632/07
20.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Централна, Сектор за пореско-правне послове и координацију, број: 433-1403/2007-07 од 12.7.2007. године, у предмету одређивање привремене мере обезбеђења наплате пореског потраживања, у нејавној седници већа одржаној дана 20.3.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе, Центра за велике пореске обвезнике, број: 433-347/06-2 од 08.6.2006. године. Наведеним првостепеним решењем тачком 1. диспозитива одређена је привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника - тужиоца, на његовим рачунима на основу извршног решења Министарства финансија - Пореске управе - Центра за велике пореске обвезнике о принудној наплати број: 433-347/06-1 од 08.6.2006. године, а тачком 2. диспозитива наложено је Народној банци Србије, Одсеку за пријем основа и налога принудне наплате Крагујевац - Служба за пријем пореских и царинских решења, да привремену из тачке 1. овог решења установи уписом исте у регистар блокираних рачуна. Такође, тачком 3. диспозитива наложено је истој служби НБС да изврши привремену меру из тачке 1. овог решења, а тачком 4. диспозитива одређено је да привремена мера траје до наплате.

У тужби поднетој овој суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да тужени орган није применио одредбе члана 20в. Закона о приватизацији у вези са чланом 16. Уредбе о начину и условима измиривања обавеза субјекта приватизације према повериоцима. Такође наводи да је Агенција за приватизацију 30.3.2007. године, донела закључак о прекиду поступка приватизације који је закључком од 27.6.2007. године настављен, па у периоду прекида поступка приватизација нису текли законом прописани рокови на које се тужени орган позива, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је првостепени орган покренуо поступак принудне наплате доспеле а неплаћене пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника - овде тужиоца, отворених код банке а на основу решења Министарства финансија - Пореске управе - Центра за велике пореске обвезнике о принудној наплати број: 433-347/06-1 од 08.6.2006. године. Наведену одлуку првостепени орган је донео након што је утврдио да је одлуком Агенције за приватизацију, која је објављена у "Службеном гласнику РС" бр. 76 од 02.7.2004. године, покренут поступак реструктурирања код тужиоца 23.6.2004. године, па имајући у виду чињеницу да је од дана објављивања одлуке о реструктурирању протекао рок од годину дана, то је тужени орган одбио жалбу тужиоца, налазећи да је одлука првостепеног органа сагласна одредбама Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији ("Службени гласник РС", бр. 45/2005 - који је ступио на снагу 08.6.2005. године).

Код оваквог стања ствари Врховни суд Србије налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца. Ово са разлога што је одредбом члана 31. Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији, који је ступио на снагу 08.6.2005. године, прописано да се против субјекта приватизације, за кога је до дана ступања на снагу поменутог закона, донета одлука о реструктурирању, не може одредити или спроводити принудно извршење нити било која мера поступка извршења ради намирења потраживања у року од годину дана од дана ступања на снагу поменутог закона. Како је одлука Агенције о приватизацији, којом је покренут поступак реструктурирања код тужиоца донета 23.6.2004. године и објављен у "Службени гласник РС", бр. 76 од 02.7.2004. године, а Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији, који је ступио на снагу 08.6.2005. године, да је до ступања на снагу овог закона, оспорено решење туженог органа, није повређено.

приватизацији ступио на снагу 06.0.2008. године, то је, по оцени овог суда, основано тужени орган одио жалбу тужиоца дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио и навод тужиоца да тужени орган није применио одредбу члана 20в. Закона о приватизацији ("Службени гласник РС", бр. 18/03... 45/05) и члана 16. Уредбе о начину и условима измиривања обавеза субјекта приватизације према повериоцима ("Службени гласник РС", бр. 45/06) за које је нашао да је неоснован из разлога што тужилац није доставио доказ, сагласно одредби члана 6. Уредбе о изменама и допуна Уредбе о начину и условима измиривања обавеза субјекта приватизације према повериоцима ("Службени гласник РС", бр. 108/07), да је Агенција за приватизацију туженом органу поднела захтев за одлагање мере забране исплате са рачуна субјекта приватизације за неизмирене обавезе за време које не може бити дуже од 18 месеци од дана доношења одлуке о реструктурирању, или уколико јесте поднела захтев како је по истом одлучено. Наиме, сагласно одредбама Закона о платном промету ("Службени гласник РС", бр. 43/04 и 62/06), принудну наплату врши орган односно организација за принудну наплату, основана посебним законом, која је сагласно одредби члана 16. Уредбе о начину и условима измиривања обавезе субјекта приватизације према повериоцима и надлежан орган за одлагање мере забране исплате са рачуна субјекта приватизације, а не Пореска управа. Такође и наводи тужиоца да за време прекида поступка приватизације не теку рокови прописани Закона о изменама и допунама Закона о приватизацији је неоснован, с обзиром да се ови рокови не односе искључиво на орган који покреће поступак принудне наплате доспелог а неизмиреног дуга и налаже Народној банци Србије да упише привремену меру у одговарајући регистар, ради обезбеђења наплате, већ се односе на орган, односно организацију за принудну наплату, основану посебним законом.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 20.3.2008. године, У. 7632/07

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК